

ת"פ 44015/03/19 - מדינת ישראל נגד אלעד תמיר

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 44015-03-19 מדינת ישראל נ' תמיר

בפני:	כבוד השופטת טל לחיאני שהם
בעניין:	מדינת ישראל
	באמצעות ב"כ עו"ד רפאל אביב
	נגד
	אלעד תמיר
	באמצעות ב"כ עו"ד נתן טרבלסי
המאשימה	
הנאשם	

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה והורשע בביצוע עבירת גניבה בידי עובד ממעביד, עבירה לפי סעיפים 391 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), ועבירת ידיעה כוזבת על עבירה מסוג פשע, עבירה לפי סעיף 243 סיפא לחוק העונשין.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 08/07/17, בשעה 17:00 או בסמוך לכך, בגן שעשועים הנמצא בסמוך לביתו של הנאשם ברחוב הבעל שם טוב באשקלון, שוחחו הנאשם ודוד פרננדס סמורה (להלן: "דוד"), אודות ביום שוד של קיוסק "פינת המזל" ברחוב יהודה הלוי 36 באשקלון (להלן: "העסק"), הנמצא בבעלותו של מר מוטי דהן, אשר בו עובד הנאשם כשכיר.

בהמשך למתואר, ביום 09/07/17 בין השעות 05:07-06:23 דוד והנאשם שוחחו בטלפון והתכתבו בהודעות SMS. באותו היום, בשעה 06:33 או בסמוך לכך, בעוד הנאשם שוהה בעסק במסגרת עבודתו, נכנס דוד לעסק כשהוא חובש קסדה ולבוש בגדים כהים, ובידו אקדח מפלסטיק.

מיד ובסמוך, באמצעות האקדח ובידיעת הנאשם, הבריח דוד לקוח שפרטיו אינם ידועים למאשימה, לקח את הפדיון היומי של העסק בסכום של 1,700 ₪ לערך, וכן פתח את הכספת ולקח ממנה את משכורות העובדים בסכום שאינו ידוע למאשימה.

בהמשך, טלפן הנאשם למוקד 100 של המשטרה ודיווח בכזב כי היה קורבן לשוד, ולאחר מכן אף מסר 2 הודעות לחוקרי המשטרה בידעו כי הן כוזבות.

הסדר הטיעון

עמוד 1

2. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי הנאשם יודה וירשע בכתב האישום המתוקן ויפנה לקבלת תסקיר מבלי שתהא הסכמה עונשית.

ב"כ המאשימה הבהירה כי עמדתה היא למאסר בפועל.

ב"כ הנאשם ביקש כי שירות המבחן יבחן אפשרות המלצה על ביטול הרשעת הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 23/02/20 עלה כי הנאשם, רווק בן 28, סיים 12 שנות לימוד עם מקצוע, משרת כטבח בצבא ובשבוע בו נמצא בביתו עובד במשלוחים. לטענת הנאשם, מעוניין ללמוד לימודי הנדסאות חשמל לאחר שחרורו, ואביו צפוי לתמוך בו מבחינה כלכלית.

הנאשם נעדר עבר פלילי, למעט הרשעה בגין החזקת סמים עליה נדון בפני בית דין צבאי ובעקבותיה הורד בדרגה ונאסר למשך 44 ימים.

הנאשם מסר כי מבין את הטעות שבמעשיו, וטען כי עשה זאת בשל לחץ מצד חבר מהלימודים ששכנע אותו כי זו דרך לעשיית רווח קל. הנאשם טען כי לא חשב לעומק ותאר מהלך חשיבה חסר אחריות באותו זמן. עוד טען כי הודה בתחילת החקירה מאחר ורצה לקחת אחריות על מעשיו.

שירות המבחן התרשם כי הגיוס לצבא מיתן את הקשר של הנאשם עם חברה שולית ואת ביצוע המעשים השוליים, וסיפק לו מסגרת משמעותית בחייו. עוד התרשם שירות המבחן מיכולת להפנמת לקחים, מאי גיבוש נורמות עברייניות ומוטיבציה להשתלבות נורמטיבית בחברה.

שירות המבחן הציע לנאשם להשתלב בקבוצת צעירים בשירות - והנאשם הסכים לכך.

לאור האמור, המליץ שירות המבחן לדחות מועד הדיון, ובהסכמת הצדדים, ללא התחייבות מצד המאשימה להמלצות התסקיר - נדחה מועד הדיון לקבלת תסקיר משלים.

4. מתסקיר שירות המבחן מיום 22/06/20 עלה כי בשל התפרצות נגיף הקורונה וצמצום מתכונת העבודה בשירות המבחן בגינה - טרם שולב הנאשם בקבוצה טיפולית וטרם ידוע מתי ישתלב בקבוצה, וכן פנייתם בעניינו של הנאשם לית"ד טרם קיבלה מענה.

בשיחה עם הנאשם שיתף הנאשם כי מרגיש שבעקבות שירותו הצבאי שינה את דרכי החשיבה אשר אפיינו אותו בעת ביצוע העבירה. שב והביע רצון ללמוד את תחום החשמל, וסבור כי לא זקוק להליך טיפולי או ליווי תעסוקתי/ מקצועי

במסגרת ית"ד. הנאשם מסר כי מעדיף לסיים את ההליך המשפטי על אף אפשרות הותרת ההרשעה בעניינו.

לאור האמור התרשם שירות המבחן כי הנאשם לא בשל להליך ממושך במסגרת שירות המבחן או בתכנית לצעירים.

בשל חלוף הזמן מביצוע העבירה, העובדה כי לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים מאז, השלמת שירות צבאי מלא, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר מותנה ופיצוי. בשל סירובו של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי - נמנע שירות המבחן מהמלצה להטלת צו מבחן, וכן סבר כי אין בידו להמליץ על ביטול ההרשעה בדיון.

טיעוני הצדדים

5.ב"כ המאשימה טענה למתחם ענישה הנע בין 8 ל-12 חודשי מאסר בפועל.

בטיעוניה הפנתה ב"כ המאשימה לערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, לנסיבות החמורות של ביצוען, אשר כוללות תכנון מתוחכם מוקדם, שווי הנזק, הפוטנציאל להתפתחות אלימה של אירוע מסוג זה, והעובדה כי אף בזבז את משאבי המדינה בהגשת תלונה כוזבת.

באשר לעונש המתאים לנאשם, עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם מאסר ברף התחתון של המתחם, וזאת לצד מאסר מותנה, קנס, התחייבות ופיצוי.

בטיעוניה הפנתה מחד גיסא ללקיחת האחריות ולהיעדר עבר פלילי (למעט הרשעתו במסגרת הצבאית), ומאידך גיסא להרשעתו הקודמת בבית הדין הצבאי, לחוסר שיתוף הפעולה עם הליך טיפולי, לצמצום האחריות על שימוש בעבר בסמים ועל ביצוע העבירות בתואנה כי אלו בוצעו בשל "לחץ חברתי", ולהתרשמות שירות המבחן מקושי בהצבת גבולות.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה כתמיכה לעתירתה, והגישה גיליון ר"פ של הנאשם (ת/1).

6. ב"כ הנאשם עתר לאמץ המלצת שירות המבחן ולהסתפק בהטלת מאסר מותנה, קנס ופיצוי. לחילופין טען כי על מנת להימנע מהטלת מאסר בפועל - סבור כי ניתן להטיל, בנוסף, על הנאשם אף צו של"צ וצו מבחן.

ב"כ הנאשם הפנה בטיעונו להיות הנאשם צעיר על גבול הקטינות בעת ביצוע העבירה, לחלוף הזמן, ולעובדה שבפרק זמן זה שירת הנאשם שירות צבאי מלא. לעניין שירותו הצבאי אף טען כי על אף שהנאשם לא השתלב בטיפול במסגרת שירות המבחן, עצם שילובו במסגרת הצבאית במהלך השנים הללו היוותה טיפול מעמיק ביותר, וכן כי במסגרת הצבאית "מיישרים את הבן אדם". כראייה לכך הציג את הענישה המחמירה שהוטלה על הנאשם במסגרת בית הדין הצבאי, אשר חורג בחומרתה ממדיניות הענישה אשר במסגרתה מטילים ענישה בבתי המשפט בגין אותן עבירות ובאותן נסיבות.

עוד טען ב"כ הנאשם כי דחיית אפשרות השילוב בקבוצה טיפולית נבע מהתפרצות נגיף הקורונה והשלכותיו, ולא בשל קשיים שהערים הנאשם, וכי דחיה זו היא שהובילה את הנאשם להבנה כי כבר לא זקוק להליך טיפולי בשל השינוי שערך בחייו והתרחקותו מחברה שולית. לטענת ב"כ הנאשם, ראיה לשינוי זה היא עצם העובדה כי במשך הזמן הרב מביצוע העבירות ועד כה לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים.

עוד טען כי הטלת מאסר בפועל, ולו בדרך של עבודות שירות, בשלב זה על הנאשם - תהווה פגיעה משמעותית בשיקומו, וכי מאסר מותנה יהווה גורם מרתיע עבור הנאשם מלשוב ולבצע עבירות בעתיד.

ב"כ הנאשם אבחן בין הפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה לבין מקרה זה בשל השוני בנסיבות ביצוע העבירות.

דין והכרעה

7. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע נאשם נעשית בהתאם לעקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. כתב האישום מתאר אירוע אחד ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

9. הערכים החברתיים אשר נפגעו בגין העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין הם ההגנה על זכות הקניין והפגיעה בתחושת הביטחון של הציבור, הפגיעה באמון הנתון בין מעסיק לעובדו, וכן הפגיעה בעבודתה התקינה של מערכת אכיפת החוק וניצול לרעה של משאבי הציבור.

10. בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי מידת הפגיעה נמצאת ברף הבינוני - גבוה של המתחם, וזאת לאור התכנון המוקדם, ניצול האמון שניתן בנאשם על ידי המעסיק, גובה הכסף והמשכורות אשר נגנבו, בצוותא חדא, כמו גם הפנייה השקרית למוקד 100 ומסירת 2 הודעות כוזבות בעניין זה.

11. על חומרת עבירת הגניבה ממעביד נכתב רבות ובע"פ (ת"א) 72220/04 מדינת ישראל נ' כהנים נקבע כי: "אפשר וצריך לדרוש ממעסיק שינוקט אמצעי הגנה מרביים כדי לשמור על רכושו, כנגד גנבים "מן החוץ" - אך קשה אם לא בלתי אפשרי, להתגונן מראש כנגד עובד "מבפנים", שבתוקף תפקידו ומכוח האמון שהמעביד רוחש לו - יש לו גישה טבעית לרכושו של המעביד. על כן, מתחייבת ענישה מחמירה ומרתיעה".

כמו כן, לעניין חומרת עבירה זו, נקבע בפס"ד אילטוב כדלקמן: "דעתנו היא כי לא ניתן בעבירה מסוג זה להסתפק בענישה שאיננה כוללת רכיב של מאסר. הטלת מאסר - היא האמירה הנורמטיבית ואמירה זו מן הראוי שתאמר. צדק על כן בית משפט קמא כאשר אימץ מתחם ענישה שהרף התחתון שלו הוא מאסר קצר. גם הרף העליון שציין בית משפט קמא איננו מופרז, אם כי הטווח הוא רחב במיוחד. העבירה של גניבה ממעביד היא

עבירה קשה הן בשל ההיבט הרכושי הגלום בה והן בשל המעילה באמון. קל יותר להתגונן כנגד גנבים מבחוח, קשה להתגונן כאשר הגנב מצוי בביתך שלך. מעביד ראוי לסמוך על עובדיו ולצפות כי לא ישלחו ידם ברכוש שהופקד בידיהם מכוח תפקידם".

12. בחינת **מדיניות הענישה** בגין עבירת הגניבה ממעביד מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

1. ברע"פ 3153/10 שבתשולי נגד מדינת ישראל (29/04/10) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של הנאשם. בית משפט השלום בתל אביב - יפו הטיל על נאשם אשר גנב ממעבידו, ב-3 הזדמנויות שונות, תכשיטי זהב בשווי כולל של 2,000 דולרים לערך - 7 חודשי מאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה אשר טענה כי בית משפט השלום לא נתן משקל לנסיבות המחמירות של האירוע אשר כללו את הפגיעה באמון המעביד, הקושי להתגונן מפני הגניבה במקרים מסוג זה, הקלות שבגניבה, אופי הנכסים הגנובים, ואת החזרתיות שבמעשים - והטיל על הנאשם אף 8 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 5,000 ₪. במקרה זה מדובר בנאשם בעל הרשעה קודמת אשר לא שיתף פעולה עם שירות המבחן, אולם בית המשפט המחוזי ציין כי לא ממצה עם הנאשם את הדין מאחר וזו אינה דרכה של ערכאת ערעור ולאור מצבו הכלכלי של הנאשם, וכי לא מדובר בעבר פלילי מכביד.

בית המשפט העליון קבע כי אכן קיימת חומרה רבה בביצוע המעשים לאור הפגיעה באמון והחזרתיות שבמעשים, וקבע כי דווקא פסיקתו של בית משפט השלום היא הסוטה לקולה באופן בלתי סביר.

2. בעפ"ג (מרכז) 3452-04-15 טמירוב נגד מדינת ישראל (14/06/15) בית המשפט המחוזי דחה ערעורה של נאשמת, בהסכמת הנאשמת, עובדת משק בית, על חומרת עונשה, לאחר שבית משפט השלום הטיל עליה מאסר בפועל למשך חודש וחצי לריצוי בדרך של עבודות שירות בגין גניבת טלפון סלולרי השייך למעסיקתה ועשיית שימוש בו בסך כולל של 5,233 ₪, וכן בגין תיק נוסף של גניבת כסף מזומן בסך 4,400 ₪ ממעבידה.

3. בע"פ (ת"א) 20466-10-14 אילטוב נגד מדינת ישראל (25/02/15) (להלן: "פס"ד אילטוב") בית המשפט המחוזי קיבל ערעורו של נאשם על חומרת עונשו, לאחר שבית משפט השלום הטיל עליו מאסר בפועל למשך 6 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות בגין גניבת סך של כ-10,000 ₪ ממעסיקו בהזדמנויות שונות במשך מספר חודשים, לצד מאסר מותנה. בית המשפט המחוזי קבע כי הענישה בגין עבירת גניבה ממעביד חייבת לכלול רכיב של מאסר בפועל, אולם בשל נסיבות חייו הקשות של הנאשם, לצד כבדת הדרך המשמעותית אשר ביצע לשיקום חייו - קבע כי ניתן לקצר עונש המאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, ומשכך העמידו על 4 חודשים.

אציין כי לא מצאתי שניתן ללמוד מרע"פ 5540/15 גאוי נגד מדינת ישראל, אליו הפנתה ב"כ המאשימה למקרה זה, וזאת לאור הפער המשמעותי בשווי הגניבה.

13. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות (סעיף 40 לחוק)** יש לתת את הדעת לתכנון שקדם לביצוע העבירות, לעובדה שהנאשם ביצע את עבירת הגניבה עם אחר, לכך שמדובר בכסף ובמשכורות בשווי לא מבוטל, ולכך שהיה קיים סיכון להתדרדרות האירוע בשים לב לשימוש באקדח (אף אם אינו אמיתי), ולכך שהנאשם ניצל את האמון שניתן בו במסגרת עבודתו. מאידך גיסא יש לתת את הדעת לכך שמדובר באירוע חד פעמי, ולטענת הנאשם בפני שירות

המבחן ובא כוחו, לפיה ביצוע המעשים נבע מלחץ חברתי שהוטל עליו.

14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (**סעיף 40 יג**) מצאתי כי **מתחם העונש ההולם** נע ממאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל.

15. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרה או לקולה. הגם שמדובר בנאשם צעיר, בעל עבר פלילי שאיננו מכביד, שביצע העבירה בשנת 2017 ומאז הצליח להשלים שירות צבאי מלא, בשים לב לאמור בתסקיר שירות המבחן באשר לגורמי הסיכון בעניינו ובהעדר המלצה טיפולית לא ניתן לומר כי קיימים שיקולים המצדיקים חריגה מהמתחם. עם כן, ברי כי השיקולים לקולה ישקלו בעת גזירת העונש בתוככי המתחם.

גזירת העונש המתאים לנאשם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (**סעיף 40יא**). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לשיקולים הבאים:

א. הפגיעה של העונש בנאשם - ברי כי הטלת מאסר בפועל על הנאשם, ולו בדרך של עבודות שירות עלולה לפגוע במידת מה על השתכרותו, ויתכן שאף תקשה על השתלבות מהירה בלימודים.

ב. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב - הנאשם הודה במיוחס לו ולקח אחריות על מעשיו, אך יש לציין כי הודה בחקירתו רק לאחר שמסר כאמור 2 הודעות שקריות לעניין עבירת הגניבה.

מתסקירי שירות המבחן עולה כאמור כי הנאשם מסר שמבין את הטעות שבמעשיו, ושירות המבחן התרשם כי הגיוס לצבא סיפק לו מסגרת משמעותית בחייו. עוד התרשם שירות המבחן מיכולת להפנמת לקחים, מאי גיבוש נורמות עברייניות ומוטיבציה להשתלבות נורמטיבית בחברה. עם זאת, התרשם אף מקושי להעמיק בבחינת דפוסי, ונטייה לפריצת גבולות. כמו כן, על אף שבתחילה הסכים הנאשם להשתלב בקבוצת צעירים בשירות - לאחר שמועד השתלבותו נדחה בשל התפרצות נגיף הקורונה, שינה הנאשם עמדתו וטען כי לא זקוק להליך טיפולי או ליווי תעסוקתי/מקצועי.

ג. עברו הפלילי של הנאשם או העדרו - לנאשם הרשעה קודמת בגין ביצוע 2 עבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית, אשר בעטיין נדון בבית דין צבאי ל-44 ימי מאסר, מאסר מותנה, פסילת רישיון בפועל ועל תנאי, והורדה בדרגה.

17. באיזון בין השיקולים השונים, כאשר לקחתי בחשבון מצד אחד את העדר האופק השיקומי וגורמי הסיכון שפורטו בתסקיר, ומנגד את העובדה כי הנאשם לא ביצע עבירות נוספות, למעט העבירות עליהן נתן את הדין במסגרת הצבאית, וכן בשים לב לעובדה כי השלים 3 שנות שירות צבאי, שוכנעתי כי יש לגזור על הנאשם עונש ברף הבינוני - נמוך של המתחם.

18. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

עמוד 6

1. 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 04/04/2021 בשעה 08:00, במשרדי הממונה על עבודות השירות. מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי הממונה שאם לא כן, יכול וירצה יתרת המאסר מאחורי סורג ובריח. במידת הצורך ימסור הנאשם בדיקות שתן לגילוי סמים.

2. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור שוב עבירה לפי סימן א' לפרק י"א לחוק העונשין ו/או לפי סימן א' לפרט ט' לחוק העונשין.

3. הנאשם ישלם פיצוי למתלונן על סך 3,000 ש"ח.
הפיצוי ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים. תשלום ראשון מיום 1.3.2021.
מצ"ב טופס פרטי ניזוק.

4. התחייבות על סך 2,000 ש"ח להימנע במשך 3 שנים מהיום מביצוע עבירה לפי סימן א' לפרק י"א לחוק העונשין ו/או לפי סימן א' לפרט ט' לחוק העונשין.

5. קנס בסך 2,000 ש"ח או 20 ימי מאסר תמורת הקנס.
הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים. תשלום ראשון מיום 01/07/21.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום כ' שבט תשפ"א, 02/02/2021 במעמד הנוכחים.